

No. 49824*

**Republic of Korea
and
Viet Nam**

Treaty on extradition between the Republic of Korea and the Socialist Republic of Vietnam. Seoul, 15 September 2003

Entry into force: *19 April 2005 by the exchange of instruments of ratification, in accordance with article 20*

Authentic texts: *English, Korean and Vietnamese*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Republic of Korea, 6 July 2012*

* *No UNTS volume number has yet been determined for this record. The Text(s) reproduced below, if attached, are the authentic texts of the agreement /action attachment as submitted for registration and publication to the Secretariat. For ease of reference they were sequentially paginated. Translations, if attached, are not final and are provided for information only.*

**République de Corée
et
Viet Nam**

Traité d'extradition entre la République de Corée et la République socialiste du Vietnam. Séoul, 15 septembre 2003

Entrée en vigueur : *19 avril 2005 par échange des instruments de ratification, conformément à l'article 20*

Textes authentiques : *anglais, coréen et vietnamien*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *République de Corée, 6 juillet 2012*

* *Numéro de volume RTNU n'a pas encore été établie pour ce dossier. Les textes reproduits ci-dessous, s'ils sont disponibles, sont les textes authentiques de l'accord/pièce jointe d'action tel que soumises pour l'enregistrement et publication au Secrétariat. Pour référence, ils ont été présentés sous forme de la pagination consécutive. Les traductions, s'ils sont inclus, ne sont pas en form finale et sont fournies uniquement à titre d'information.*

[ENGLISH TEXT – TEXTE ANGLAIS]

**TREATY ON EXTRADITION
BETWEEN
THE REPUBLIC OF KOREA
AND
THE SOCIALIST REPUBLIC OF VIETNAM**

The Republic of Korea and the Socialist Republic of Vietnam (hereinafter referred to as "the Parties"),

Desiring to provide for more effective cooperation between the two countries in the prevention and suppression of crime, and to facilitate relations between the two countries in the area of extradition by concluding a treaty for the extradition of offenders,

Have agreed as follows:

Article 1
Obligation to Extradite

Each Party agrees to extradite to the other Party, in accordance with the provisions of this Treaty, any person who is found in its territory and sought by the other Party for prosecution, trial, or execution of punishment for an extraditable offence.

Article 2
Extraditable Offences

1. For the purposes of this Treaty, extraditable offences are offences which, at the time of the request, are punishable under the laws of both Parties by deprivation of liberty for a period of at least one year or by a more severe penalty.
2. Where the request for extradition relates to a person sentenced to deprivation of liberty by a court of the Requesting Party for any extraditable offence, extradition shall be granted only if a period of at least six (6) months of the sentence remains to be served.
3. For the purposes of this Article, in determining whether an offence is an offence against the laws of both Parties:
 - (a) it shall not matter whether the laws of the Parties place the conduct constituting the offence within the same category of offence or denominate the offence by the same terminology;

(b) the totality of the conduct alleged against the person whose extradition is sought shall be taken into account and it shall not matter whether, under the laws of the Parties, the constituent elements of the offence differ.

4. Where extradition of a person is sought for an offence against a law relating to taxation, customs duties, foreign exchange control or other revenue matters, extradition may not be refused on the grounds that the law of the Requested Party does not impose the same kind of tax or duty or does not contain a tax, duty, customs or exchange regulation of the same kind as the law of the Requesting Party.

5. Where the offence has been committed outside the territory of the Requesting Party, extradition shall be granted where the law of the Requested Party provides for the punishment of an offence committed outside its territory in similar circumstances. Where the law of the Requested Party does not so provide, the Requested Party may, in its discretion, grant extradition.

6. If the request for extradition refers to several offences each of which is punishable under the laws of both Parties, but some of which do not fulfill the other conditions set out in paragraphs 1 and 2 of this Article, extradition may be granted for the offences provided that the person is to be extradited for at least one extraditable offence.

Article 3

Mandatory Refusal of Extradition

1. Extradition shall not be granted under this Treaty in any of the following circumstances:

(a) when the Requested Party determines that the offence for which extradition request is an offence bearing political character;

(b) when the person sought is being proceeded against or has been tried and convicted or acquitted in the territory of the Requested Party for the offence for which his extradition is requested;

- (c) when the prosecution or the punishment for the offence for which extradition is requested would have been barred by prescription of the lapse of time under the law of the Requested Party had the same offence been committed in the Requested Party. Acts or circumstances that would suspend the lapse of time under the law of the Requesting Party shall be given effect by the Requested Party, and in this regard the Requesting Party shall provide a written statement of the relevant provisions of its law relating to the lapse of time;
 - (d) when the Requested Party has well-founded reasons to suppose that the request for extradition has been presented with a view to prosecuting or punishing the person sought, by reason of race, religion, nationality, sex or political opinion, or that that person's position may be prejudiced for any of those reasons.
2. The provision of paragraph 1(a) shall not be applicable to the following offences:
- (a) the taking or attempted taking of the life or an attack on the person of a Head of State or a member of his or her family;
 - (b) an offence in respect of which the Parties have the obligation to establish jurisdiction or extradite by reason of a multilateral international agreement to which they are both parties.

Article 4 **Discretionary Refusal of Extradition**

Extradition may be refused under this Treaty in any of the following circumstances:

1. when the offence for which extradition is sought is regarded under the law of the Requested Party as having been committed in whole or in part within its territory;
2. when the person sought has been finally acquitted or convicted in a third State for the same offence for which extradition is requested and, if convicted, the sentence imposed has been fully enforced or is no longer enforceable;

3. when, in exceptional cases, the Requested Party while also taking into account the seriousness of the offence and the interests of the Requesting Party deems that, because of the personal circumstances of the person sought, the extradition would be incompatible with humanitarian considerations;
4. when the offence for which extradition is requested is an offence under military law, which is not also an offence under ordinary criminal law.

Article 5

Postponement of Extradition and Temporary Extradition

1. When the person sought is being proceeded against or is serving a sentence in the Requested Party for an offence other than that for which extradition is requested, the Requested Party may postpone the extradition of the person sought until the conclusion of the proceeding or the service of the whole or any part of the sentence imposed. The Requested Party shall inform the Requesting Party of any postponement. When the conditions of the postponement no longer exist, the Requested Party shall promptly inform the Requesting Party and resume the process for extradition unless otherwise informed by the Requesting Party.
2. When the postponement of extradition referred to in paragraph 1 would bar the criminal proceedings due to the lapse of time or create a serious difficulty for the prosecution, the Requested Party may, at the request of the Requesting Party and pursuant to its laws, grant temporary extradition of the person whose extradition is sought.
3. The person whose temporary extradition is granted shall be returned as soon as the criminal proceedings are completed or the mutually agreed time permitted for the request for temporary extradition is ended. The Requested Party may extend, upon request, the initial agreed time period if it deems that reasonable grounds for such extension exist.

Article 6

Extradition of Nationals

1. Neither of the Parties shall be bound to extradite its own nationals under this Treaty.
2. If extradition is refused solely on the basis of the nationality of the person sought, the Requested Party shall, at the request of the Requesting Party, submit the case to its authorities for prosecution.
3. Nationality shall be determined at the time of the commission of the offence for which extradition is requested.

Article 7

Extradition Procedures and Required Documents

1. The request for extradition shall be submitted in writing through the diplomatic channel.
2. The request for extradition shall be accompanied by:
 - (a) documents which describe the identity and, if possible, the nationality and location of the person sought;
 - (b) a statement of facts of the case;
 - (c) a statement of the laws describing the essential elements and the designation of the offence;
 - (d) a statement of the laws describing the punishment for the offence; and
 - (e) a statement of the laws relating to the time limit on the prosecution or the execution of punishment of the offence.
3. When the request for extradition relates to a person who has not yet been found guilty, it shall be accompanied by:
 - (a) a copy of the warrant of arrest or detention issued by a judge or other competent authority of the Requesting Party;
 - (b) information establishing that the person sought is the person to whom the warrant of arrest or detention refers; and
 - (c) a statement of the conduct alleged to constitute the offence such as would provide reasonable ground to suspect that the person sought has committed the offence for which extradition is requested.

4. When the request for extradition relates to a person found guilty, it shall be accompanied by:

- (a) a copy of the judgment of finding guilt imposed by a court of the Requesting Party;
- (b) information establishing that the person sought is the person found guilty; and
- (c) a statement of the conduct constituting the offence for which the person was found guilty.

5. All the documents to be presented by the Requesting Party pursuant to the provisions of this Treaty shall be certified and accompanied by a translation in the language of the Requested Party or in the English language.

6. A document is certified for the purposes of this Treaty, if it has been signed or certified by a judge or other competent officials of the Requesting Party and sealed by the official seal of the competent authority of the Requesting Party.

Article 8

Supplementary Information

1. If the Requested Party considers that the information furnished in support of a request for extradition is not sufficient in accordance with this Treaty to enable extradition to be granted, that Party may request that supplementary information be furnished within such time as it specifies.

2. If the person whose extradition is sought is under arrest and the supplementary information furnished is not sufficient in accordance with this Treaty or is not received within the time specified, the person may be released from custody. Such release shall not preclude the Requesting Party from making a new request for the extradition of the person.

3. When the person is released from custody in accordance with paragraph 2, the Requested Party shall notify the Requesting Party as soon as practicable.

Article 9
Provisional Arrest

1. In case of urgency, a Party may request the provisional arrest of the person sought pending the presentation of the request for extradition. A request for provisional arrest may be transmitted through the diplomatic channel or directly between the Ministry of Justice of the Republic of Korea and the People's Supreme Procuracy of the Socialist Republic of Vietnam.

2. The application for provisional arrest shall be in writing and contain:
 - (a) a description of the person sought, including information concerning the person's nationality;
 - (b) the location of the person sought, if known;
 - (c) a brief statement of the facts of the case, including, if possible, the time and location of the offence;
 - (d) a description of the laws violated;
 - (e) a statement of the existence of a warrant of arrest or detention, or a finding of guilt or judgment of conviction against the person sought; and
 - (f) a statement that a request for extradition for the person sought will follow.

3. On receipt of such an application, the Requested Party shall take the necessary steps to secure the arrest of the person sought and the Requesting Party shall be promptly notified of the result.

4. The person arrested shall be set at liberty if the Requesting Party fails to present the request for extradition, accompanied by the documents specified in Article 7, within forty-five (45) days from the date of arrest, provided that this shall not prevent the institution of proceedings with a view to extraditing the person sought if the request is subsequently received.

Article 10
Simplified Extradition

When a person sought advises a court or other competent authorities of the Requested Party that the person consents to an order for extradition being made, the Requested Party shall take all necessary measures to expedite the extradition to the extent permitted under its laws.

Article 11 Concurrent Requests

1. Where requests are received from two or more States for the extradition of the same person either for the same offence or for different offences, the Requested Party shall determine to which of those States the person is to be extradited and shall notify those States of its decision.
2. In determining to which State a person is to be extradited, the Requested Party shall consider all relevant factors, including but not limited to:
 - (a) the nationality and the ordinary place of residence of the person sought;
 - (b) whether the requests were made pursuant to treaty;
 - (c) the time and place where each offence was committed;
 - (d) the respective interests of the Requesting States;
 - (e) the gravity of the offences;
 - (f) the nationality of the victim;
 - (g) the possibility of further extradition between the Requesting States;
and
 - (h) the respective dates of the requests.

Article 12 Surrender

1. The Requested Party shall, as soon as a decision on the request for extradition has been made, communicate that decision to the Requesting Party through the diplomatic channel. Reasons shall be given for any complete or partial refusal of a request for extradition.

2. The Requested Party shall surrender the person sought to the competent authorities of the Requesting Party at a location in the territory of the Requested Party acceptable to both Parties.

3. The Requesting Party shall remove the person from the territory of the Requested Party within such reasonable period as the Requested Party specifies and, if the person is not removed within that period, the Requested Party may set that person at liberty and may refuse extradition for the same offence.

4. If circumstances beyond its control prevent a Party from surrendering or removing the person to be extradited, it shall notify the other Party, and in this case the provisions of paragraph 3 of this Article shall not apply. The two Parties shall mutually decide upon a new date of surrender or removal on the conditions of this Article.

Article 13

Re-extradition

Where the person extradited has absconded the criminal proceeding against him and returned to the territory of the Requested Party, the Requesting Party may submit a request for re-extradition of that person, which shall be accompanied by the documents referred to in Article 7.

Article 14

Surrender of Property

According to the terms and conditions mutually agreed by the Parties and subject to the right of the third parties, which shall be duly respected, all property found in the territory of the Requested Party that has been acquired as a result of the offence or may be required as evidence shall, if the Requesting Party so requests, be surrendered if the extradition is granted.

Article 15
Rule of Speciality

1. A person extradited under this Treaty may not be detained, tried, or punished in the Requesting Party except for:

- (a) the offence for which extradition has been granted or a differently denominated offence based on the same facts on which extradition was granted, provided such offence is extraditable, or is a lesser included offence;
- (b) an offence committed after the extradition of the person; or
- (c) an offence for which the competent authority of the Requested Party consents to the person's detention, trial, or punishment.

For the purposes of this subparagraph:

- (i) the Requested Party may require the submission of the documents called for in Article 7;
- (ii) a legal record of statements made by the extradited person with respect to the offence, if any, shall be submitted to the Requested Party; and
- (iii) the person extradited may be detained by the Requesting Party for such period of time as the Requested Party may authorize, while the request is being processed.

2. A person extradited under this Treaty may not be extradited to a third State for an offence committed prior to his extradition unless the Requested Party consents.

3. Paragraphs 1 and 2 of this Article shall not prevent the detention, trial, or punishment of an extradited person, or the extradition of that person to a third State, if:

- (a) that person leaves the territory of the Requesting Party after extradition and voluntarily returns to it; or
- (b) that person does not leave the territory of the Requesting Party within forty-five (45) days of the day on which that person is free to leave.

Article 16
Notification of the Results

The Requesting Party shall timely notify the Requested Party of the information relating to the proceeding against or the execution of punishment upon the person extradited or the re-extradition of that person to a third State.

Article 17
Transit

1. To the extent permitted by its law, transportation of a person surrendered to one Party by a third State through the territory of the other Party shall be authorized on request in writing made through the diplomatic channel or directly between the Ministry of Justice of the Republic of Korea and the People's Supreme Procuracy of the Socialist Republic of Vietnam.
2. Authorization for transit shall not be required when air transport is to be used and no landing is scheduled in the territory of the Party of transit. If an unscheduled landing occurs in the territory of that Party, it may require the other Party to furnish a request for transit as provided in paragraph 1 of this Article.

Article 18
Costs

1. The Requested Party shall meet the cost of any proceedings in its jurisdiction arising out of a request for extradition.
2. The Requested Party shall bear the cost incurred in its territory in connection with the arrest and detention of the person whose extradition is sought, or the seizure and surrender of property.
3. The Requesting Party shall bear the cost incurred in conveying the person whose extradition is granted from the territory of the Requested Party and the cost of transit.

Article 19
Consultation

1. The Parties shall consult, at the request of either Party, concerning the interpretation and the application of this Treaty.
2. The Ministry of Justice of the Republic of Korea and the People's Supreme Procuracy of the Socialist Republic of Vietnam may consult with each other directly in connection with the processing of individual cases and in furtherance of maintaining and improving procedures for the implementation of this Treaty.

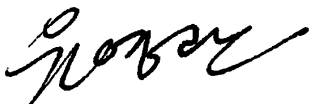
Article 20
Entry into Force and Termination

1. This Treaty is subject to ratification. This Treaty shall enter into force upon the exchange of the instruments of ratification.
2. This Treaty shall apply to offences committed before as well as after the date it enters into force.
3. Either Party may terminate this Treaty by notice in writing at any time. Termination shall take effect six (6) months after the date on which the notice is given.

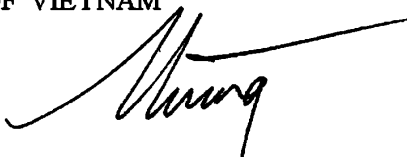
IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized by their respective Governments have signed this Treaty.

DONE in duplicate at Seoul on the 15th day of September 2003, in the Korean, Vietnamese and English languages, all texts being equally authentic. In case of any divergence of interpretation, the English text shall prevail.

FOR THE REPUBLIC
OF KOREA

FOR THE SOCIALIST REPUBLIC
OF VIETNAM

[KOREAN TEXT – TEXTE CORÉEN]

대한민국과 베트남사회주의공화국간의
범죄인인도조약

대한민국과 베트남사회주의공화국(이하 “당사국”이라 한다)은,

범죄의 예방과 억제에 있어서 양국간에 보다 효율적으로 협력하고, 범죄인의 인도를 위한 조약을 체결함으로써 범죄인인도분야에서 양국간의 관계를 촉진할 것을 희망하여,

다음과 같이 합의하였다.

제 1 조

인도의무

각 당사국은 인도대상범죄에 대한 기소, 재판 또는 형의 집행을 위하여 자국의 영역에서 발견되고 타방당사국에 의하여 청구되는 자를 이 조약의 규정에 따라 타방당사국에 인도하기로 합의한다.

제 2 조

인도대상범죄

1. 이 조약의 목적상, 인도대상범죄는 인도청구시 양 당사국의 법에 의하여 최소 1년 이상의 자유형이나 그 이상의 중형으로 처벌할 수 있는 범죄로 한다.

2. 인도대상범죄에 대하여 청구국의 법원으로부터 자유형을 선고받은 자에 대한 인도청구의 경우에는 최소 6월 이상의 형기가 남아 있는 경우에만 그 인도가 허용된다.

3. 이 조의 목적상, 어떤 범죄가 양 당사국의 법에 위반되는 범죄인지의 여부를 결정함에 있어서,

가. 양 당사국의 법이 범죄를 구성하는 행위를 동일한 범주의 범죄에 포함시키는지의 여부 또는 그 범죄를 동일한 죄명으로 규정하는지의 여부는 문제되지 아니한다.

나. 인도청구된 자에 대한 혐의행위는 총체적으로 고려되어야 하며, 양 당사국의 법에 의하여 범죄구성요건이 상이한지 여부는 문제되지 아니한다.

4. 조세·관세·외국환관리 또는 그 밖의 재정문제에 관한 법을 위반한 범죄에 대하여 인도청구되는 경우, 피청구국의 법이 청구국의 법과 동일한 종류의 조세·관세를 부과하고 있지 아니하거나 같은 종류의 조세·관세 또는 외국환에 관한 규정을 두고 있지 아니하다는 이유로 인도가 거절되어서는 아니된다.

5. 범죄가 청구국의 영역 밖에서 행하여진 경우에는, 피청구국의 법이 그와 유사한 상황에서 자국의 영역 밖에서 행하여진 범죄에 대하여 처벌규정을 두고 있는 경우에 그 인도가 허용된다. 피청구국의 법이 그와 같이 규정하고 있지 아니하는 경우, 피청구국은 자신의 재량에 따라 그 인도를 허용할 수 있다.

6. 인도청구가 여러 범죄와 관련되고 그 각각의 범죄를 양 당사국의 법에 의하여 처벌할 수 있으나 그 중 일부가 제1항 및 제2항에 규정된 다른 조건을 충족하지 아니하는 경우에는, 최소 1개의 인도대상범죄에 대하여 그 자를 인도할 수 있다면 그 밖의 다른 범죄에 대하여도 그 인도가 허용될 수 있다.

제 3 조

절대적 인도거절

1. 이 조약에 따라 다음의 경우에는 범죄인인도가 허용되지 아니한다.
 - 가. 인도청구되는 범죄가 정치적 성격을 갖는 범죄라고 피청구국이 결정하는 경우
 - 나. 인도청구되는 자가 피청구국의 영역 안에서 인도청구되는 범죄에 대하여 재판을 받고 있거나 유죄 또는 무죄의 선고를 받은 경우
 - 다. 인도청구되는 범죄와 동일한 범죄가 피청구국에서 행하여졌다면 피청구국의 법에 의하여 시효의 경과로 인하여 그 기소·처벌이 금지되는 경우.
 청구국의 법에 의하여 시효를 정지시키는 행위나 상황은 피청구국에 의하여 그 효력이 인정되어야 하며, 이와 관련하여 청구국은 시효의 경과에 관한 자국법의 관련규정에 대한 서면설명을 제공하여야 한다.
 - 라. 인도청구가 인도청구되는 자의 인종·종교·국적·성별 또는 정치적 견해를 이유로 기소·처벌하기 위하여 이루어지거나 인도청구되는 자의 지위가 그러한 이유로 침해될 것이라고 피청구국이 인정할 만한 상당한 이유가 있는 경우

2. 이 조 제1항가목의 규정은 다음의 범죄에 적용되지 아니하다.
 - 가. 국가원수 또는 그 가족구성원의 생명에 대한 침해행위나 그 미수행위 또는 그들의 신체에 대한 공격행위
 - 나. 양 당사국이 모두 당사자인 다자간 국제협정에 의하여 당사국이 관할권을 행사하거나 범죄인을 인도할 의무가 있는 범죄

제 4 조 임의적 인도거절

이 조약에 따라 다음의 경우에는 범죄인인도가 거절될 수 있다.

1. 인도청구된 범죄의 전부 또는 일부가 피청구국의 법에 의하여 피청구국의 영역 안에서 행하여졌다고 인정되는 경우
2. 인도청구된 자가 인도청구된 범죄와 동일한 범죄로 제3국에서 확정적으로 무죄 또는 유죄의 선고를 받았고, 유죄가 선고된 경우에는 판결이 완전히 집행되었거나 더 이상 집행될 수 없는 경우
3. 피청구국이 범죄의 중대성 및 청구국의 이익을 고려하면서도, 인도청구된 자의 개인적 정황 때문에 그 인도행위가 인도적 고려와 양립할 수 없다고 인정하는 예외적인 경우
4. 인도청구되는 범죄가 형법에 의한 범죄는 아니지만 군법에 의하여 범죄가 되는 경우

제 5 조 인도의 연기 및 임시인도

1. 인도청구된 자가 인도청구된 범죄와는 다른 범죄로 인하여 피청구국에서 재판을 받고 있거나 형을 복역중인 경우에는, 피청구국은 재판의 완료 또는 형의 전부나 일부의 집행이 종료될 때까지 인도청구된 자의 인도를 연기할 수 있다. 이 경우 피청구국은 그 연기 사실을 청구국에 통보하여야 한다. 연기의

조건이 더 이상 존재하지 아니하는 경우에는 피청구국은 이를 청구국에 신속히 통보하며, 청구국에 의하여 달리 통보받지 아니하는 한 범죄인인도를 위한 절차를 다시 진행하여야 한다.

2. 이 조 제1항에 규정된 인도의 연기가 시효의 경과로 인하여 형사재판절차를 방해하거나 기소에 있어서 심각한 어려움을 발생시키는 경우, 피청구국은 청구국의 요청이 있는 경우에 자국의 법에 따라 인도청구된 자의 임시인도를 허용할 수 있다.

3. 임시인도가 허용된 자는 형사재판절차가 완료되거나 임시인도청구를 허용하기로 상호 합의된 기간이 만료하는 때에 지체 없이 송환된다. 피청구국은 청구국의 요청에 따라 그 합의된 기간의 연장에 대하여 합리적인 근거가 있다고 인정하는 경우에는 이를 연장할 수 있다.

제 6 조 자국민의 인도

1. 당사국은 이 조약에 의하여 자국민을 인도할 의무를 부담하지 아니한다.

2. 피청구국이 인도청구되는 자의 국적만을 이유로 그 인도를 거절하는 경우, 피청구국은 청구국의 요청이 있는 때에는 기소를 위하여 피청구국의 당국에 그 사건을 회부하여야 한다.

3. 국적은 인도청구된 범죄의 행위시를 기준으로 결정된다.

제 7 조 인도절차 및 필요서류

1. 인도청구는 외교경로를 통하여 서면으로 행한다.

2. 인도청구서에는 다음 각목의 사항이 첨부되어야 한다.

가. 인도청구된 자의 신원, 그리고 가능하다면 그 자의 국적과 소재지를 기재한 서류

- 나. 당해 사건의 사실에 대한 설명서
 - 다. 당해 범죄의 본질적 구성요건과 죄명을 규정한 법에 대한 설명서
 - 라. 당해 범죄의 형벌을 규정한 법에 대한 설명서
 - 마. 당해 범죄의 공소시효 또는 형의 시효와 관련된 법에 대한 설명서
3. 인도청구가 아직 유죄판결을 받지 아니한 자에 대한 것인 경우에는 다음 각목의 사항이 첨부되어야 한다.
- 가. 청구국의 법관 또는 그 밖의 권한 있는 당국이 발부한 체포영장이나 구속영장의 사본
 - 나. 인도청구된 자가 체포영장이나 구속영장의 대상이 되는 자임을 증명하는 자료
 - 다. 인도청구된 자가 인도청구된 범죄를 행하였다고 의심할만한 합리적인 근거를 제공할 수 있는 범죄를 구성하는 혐의행위에 대한 설명서
4. 인도청구가 유죄판결을 받은 자에 대한 것인 경우에는 다음 각목의 사항이 첨부되어야 한다.
- 가. 청구국의 법원이 선고한 유죄판결의 사본
 - 나. 인도청구된 자가 유죄판결을 받은 자임을 증명하는 자료
 - 다. 유죄판결을 받은 자의 범죄를 구성하는 행위에 대한 설명서
5. 청구국은 이 조약의 규정에 따라 제출하는 모든 서류를 인증하고 피청구국의 언어나 영어로 된 번역문을 첨부하여야 한다.
6. 청구국의 법관 또는 그 밖의 권한 있는 공무원이 서명하거나 인증하고 또한 청구국의 권한 있는 당국의 관인으로 날인한 서류는 이 조약의 목적상 인정된 것으로 본다.

제 8 조

추가자료

1. 피청구국은 인도청구를 위하여 제공된 자료가 이 조약에 따라 인도를 허용하기에 충분하지 아니하다고 판단하는 경우, 청구국에 대하여 자국이 지정하는 기간내에 추가자료를 제출하도록 요청할 수 있다.

2. 인도청구된 자가 체포되어 있고, 제출된 추가자료가 이 조약에 따라 인도를 허용하기에 충분하지 아니하거나 지정된 기간내에 접수되지 아니하는 경우, 그 자는 구금으로부터 석방될 수 있다. 그러한 석방은 청구국의 그 자에 대한 새로운 인도청구를 방해하지 아니한다.

3. 피청구국은 이 조 제2항에 따라 인도청구된 자를 석방한 경우, 청구국에 이를 가능한 한 신속히 통보하여야 한다.

제 9 조 긴급인도구속

1. 긴급한 경우에는, 일방당사국은 인도청구서를 제출하기 전에 인도청구되는 자에 대한 긴급인도구속을 청구할 수 있다. 긴급인도구속의 청구는 외교 경로를 통하거나 대한민국 법무부와 베트남사회주의공화국 최고인민검찰원간에 직접 전달될 수 있다.

2. 긴급인도구속의 청구는 서면에 의하되, 다음 각목의 사항이 포함되어야 한다.

- 가. 청구되는 자의 국적에 대한 정보를 포함하여 그 자에 대한 기술
- 나. 청구되는 자의 소재를 알고 있는 경우에는 그 소재
- 다. 가능한 경우에는 범죄의 일시·장소를 포함한 사건의 사실에 대한 간략한 설명
- 라. 위반된 법에 대한 기술
- 마. 청구되는 자에 대한 체포영장이나 구속영장 또는 유죄판결의 존재에 대한 설명
- 바. 청구되는 자에 대한 인도청구서가 추후 송부될 것이라는 설명

3. 피청구국은 긴급인도구속의 청구를 접수하는 때에는, 청구된 자를 체포하기 위하여 필요한 조치를 행하여야 하며, 그 결과를 청구국에 신속히 통보하여야 한다.

4. 청구국이 긴급인도구속일부 45일 이내에 제7조에 규정된 서류를 첨부한 인도청구서를 제출하지 아니하는 경우에는 그 구속된 자는 석방된다. 다만, 그 석방은 인도청구서가 추후에 접수된 경우 그 자의 인도를 위한 절차가 개시되는 것을 방해하지 아니한다.

제 10 조

약식인도

인도청구된 자가 피청구국의 법원이나 그 밖의 권한있는 당국에 대하여 인도를 위한 명령에 동의한다는 의사를 표시하는 경우에는, 피청구국은 자국법에 의하여 허용되는 범위 안에서 신속한 인도를 위하여 필요한 모든 조치를 행한다.

제 11 조

인도청구의 경합

1. 피청구국은 동일인에 대하여 2 이상의 국가로부터 동일하거나 상이한 범죄를 이유로 인도청구를 받은 경우에는, 어느 국가에게 그 자를 인도할 것인지를 결정하고 이들 국가에게 그 결정을 통지하여야 한다.

2. 피청구국은 인도청구된 자를 어느 국가에 인도할 것인지를 결정함에 있어서, 다음 각목의 사항을 포함한 모든 관련 요소를 고려하여야 한다.

- 가. 인도청구된 자의 국적 및 통상 거주지
- 나. 인도청구가 조약에 의한 것인지의 여부
- 다. 각 범죄가 발생한 일시 및 장소
- 라. 각 청구국의 이해관계
- 마. 범죄의 중대성
- 바. 피해자의 국적
- 사. 청구국간의 추후 인도가능성
- 아. 각 인도청구의 일자

제 12 조

인도

1. 피청구국은 인도청구에 대한 결정을 한 때에는 지체 없이 외교경로를 통하여 이를 청구국에 통보하여야 하며, 인도청구의 전부나 일부를 거절한 때에는 그 이유를 제시하여야 한다.

2. 피청구국은 양 당사국이 수락가능한 피청구국 영역 안의 장소에서 청구국의 권한있는 당국에 대하여 인도청구된 자를 인도한다.

3. 청구국은 피청구국이 정한 합리적인 기간내에 피청구국의 영역으로부터 인도청구된 자를 인수한다. 피청구국은 청구국이 그 기간내에 인수하지 아니하는 경우에는 인도청구된 자를 석방할 수 있으며, 동일한 범죄에 대하여 그 인도를 거절할 수 있다.

4. 일방당사국이 불가항력적 사유로 인하여 인도청구된 자를 인도 또는 인수할 수 없는 경우에는 타방당사국에 이를 통지하여야 하며, 이 경우 이 조 제3항의 규정은 적용되지 아니한다. 양 당사국은 이 조의 조건에 따라 인도 또는 인수할 새로운 일자를 공동으로 결정한다.

제 13 조

재인도

인도된 자가 그에 대한 형사재판절차 진행중 도주하여 피청구국의 영역으로 돌아온 경우, 청구국은 그 자에 대한 재인도청구서를 제출할 수 있다. 그러한 재인도청구서에는 제7조에 규정된 서류가 첨부되어야 한다.

제 14 조

재산의 인도

피청구국은 당사국이 상호 합의하는 조건에 따라 그리고 제3자의 권리를 정당하게 존중할 것을 조건으로, 범행의 결과로 취득되었거나 증거로 요구될 수 있는 것으로서 자국의 영역 안에서 발견된 모든 재산을 청구국의 요청이 있고 범죄인인도가 이루어지는 경우에 청구국에 인도한다.

제 15 조

특정성의 원칙

1. 이 조약에 따라 인도된 자는 다음 각목의 범죄를 제외하고는 청구국에서 구금·재판을 받거나 처벌되지 아니한다.

- 가. 인도가 허용된 범죄, 또는 인도가 허용된 동일한 범죄사실에 근거하는 다른 이름의 범죄. 다만, 그러한 다른 이름의 범죄는 인도대상 범죄에 해당하거나 인도가 허용된 범죄의 일부를 구성하는 범죄이어야 한다.
- 나. 인도된 자의 인도 이후에 발생한 범죄
- 다. 피청구국의 권한 있는 당국이 인도된 자의 구금·재판 또는 처벌에 동의한 범죄
이 목의 목적상,
 - (1) 피청구국은 제7조에 규정된 서류의 제출을 요구할 수 있다.
 - (2) 인도된 자가 그러한 범죄에 대하여 진술한 법적 기록은 피청구국에 제출되어야 한다.
 - (3) 인도된 자는 그 요청이 처리되는 중에 피청구국이 허가하는 기간 동안 청구국에 의하여 구금될 수 있다.

2. 이 조약에 의하여 인도된 자는 피청구국이 동의하지 아니하는 한 그 인도 이전에 행한 범죄로 인하여 제3국으로 인도될 수 없다.

3. 이 조 제1항 및 제2항의 규정은 다음 각목의 경우에 있어서 인도된 자의 구금·재판 또는 처벌이나 제3국으로의 인도를 방해하지 아니한다.

- 가. 인도된 자가 인도 이후에 청구국의 영역을 떠났다가 자발적으로 청구국에 재입국한 경우
- 나. 인도된 자가 자유로이 청구국을 떠날 수 있게 된 날부터 45일 이내에 청구국의 영역을 떠나지 아니하는 경우

제 16 조

결과의 통보

청구국은 인도된 자에 대한 재판이나 형의 집행 또는 제3국으로의 재인도에 관한 정보를 피청구국에게 적시에 통보하여야 한다.

제 17 조

통과

1. 제3국에 의하여 일방당사국의 영역을 통과하여 타방당사국으로 인도되는 자의 호송은, 외교경로를 통하거나 대한민국 법무부와 베트남사회주의공화국 최고인민검찰원간의 직접적인 서면요청이 있는 경우에 통과당사국의 법이 허용하는 범위 안에서 허가된다.

2. 항공수송이 이용되고 통과당사국의 영역 안에서 착륙이 예정되지 아니한 경우에는 통과를 위한 허가가 요구되지 아니한다. 통과당사국의 영역 안에서 예정되지 아니한 착륙이 이루어지는 경우에는, 통과당사국은 타방당사국에 대하여 이 조 제1항에 규정된 통과요청서를 제출할 것을 요구할 수 있다.

제 18 조 비 용

1. 피청구국은 인도청구로부터 발생하는 자국의 관할권 안에서의 모든 절차에 관한 비용을 부담한다.

2. 피청구국은 인도청구된 자의 체포·구금 또는 재산의 압수·인도와 관련하여 자국의 영역 안에서 발생하는 비용을 부담한다.

3. 청구국은 인도가 허용된 자를 피청구국의 영역으로부터 이송하는데 발생하는 비용과 통과 비용 부담한다.

제 19 조 협 의

1. 당사국은 어느 일방당사국의 요청에 따라 이 조약의 해석·적용에 관하여 협의한다.

2. 대한민국 법무부와 베트남사회주의공화국 최고인민검찰원은 개별 사건의 처리와 관련하여, 그리고 이 조약의 이행을 위한 절차의 유지·개선을 촉진하기 위하여 상호간에 직접 협의할 수 있다.

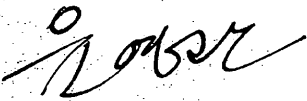
제 20 조
발효 및 종료

1. 이 조약은 비준을 받아야 하며, 그 효력은 비준서의 교환시에 발생한다.
2. 이 조약은 그 발효일 이후에 행하여진 범죄뿐만 아니라 그 이전에 행하여진 범죄에 대하여도 적용된다.
3. 일방당사국은 언제라도 서면통보에 의하여 이 조약을 종료시킬 수 있으며, 그 효력은 그러한 통보일로부터 6월 후에 발생한다.

이상의 증거로, 아래 서명자는 그들 각자의 정부로부터 정당하게 권한을 위임받아 이 조약에 서명하였다.

2003년 9월 15일 서울에서 동등하게 정본인 한국어·베트남어 및 영어로 각 2부씩 작성하였다. 해석상의 차이가 있을 경우에는 영어본이 우선한다.

대한민국을 대표하여

베트남사회주의공화국을 대표하여

[VIETNAMESE TEXT – TEXTE VIETNAMIEN]

HIỆP ĐỊNH VỀ DẪN ĐỘ
GIỮA
ĐẠI HÀN DÂN QUỐC
VÀ
CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM

Đại Hàn Dân Quốc và Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam (sau đây gọi là "các Bên"),

Với mong muốn nâng cao hiệu quả hợp tác trong việc phòng, chống tội phạm và thúc đẩy quan hệ trong lĩnh vực dẫn độ giữa hai nước thông qua việc ký kết một hiệp định về dẫn độ người phạm tội,

Đã thỏa thuận như sau:

Điều 1

NGHĨA VỤ DẪN ĐỘ

Theo quy định của Hiệp định này, mỗi Bên đồng ý dẫn độ cho Bên kia bất kỳ người nào đang có mặt trên lãnh thổ của nước mình mà Bên đó yêu cầu để tiến hành truy tố, xét xử hoặc thi hành án vì một tội có thể bị dẫn độ.

Điều 2

CÁC TỘI BỊ DẪN ĐỘ

1. Người bị dẫn độ theo quy định của Hiệp định này là người có hành vi phạm tội có thể bị xử phạt tù với thời hạn từ một năm trở lên hoặc nặng hơn theo quy định pháp luật của cả hai Bên tại thời điểm yêu cầu dẫn độ.

2. Trong trường hợp yêu cầu dẫn độ liên quan tới một người đã bị Tòa án của Bên yêu cầu xử phạt tù về tội có thể bị dẫn độ, thì việc dẫn độ chỉ được thực hiện nếu thời hạn chấp hành hình phạt còn lại ít nhất sáu (6) tháng.

3. Phù hợp với quy định của Điều này, việc xác định tội theo pháp luật của cả hai Bên được tiến hành như sau:

a) Không yêu cầu pháp luật của cả hai Bên quy định hành vi phạm tội đó phải thuộc cùng một nhóm tội hoặc cùng một tội danh.

b) Tất cả các hành vi phạm tội của người bị yêu cầu dẫn độ phải được xem xét một cách toàn diện và không nhất thiết các yếu tố cấu thành của tội phạm đó theo pháp luật của các Bên phải giống như nhau.

4. Trong trường hợp yêu cầu dẫn độ một người có liên quan đến một tội về thuế, thuế hải quan, kiểm soát ngoại hối hoặc các vấn đề về thu nhập khác, thì Bên được yêu cầu không được từ chối dẫn độ với lý do là pháp luật của Bên đó không quy định hoặc áp dụng cùng loại thuế, thuế hải quan đó hoặc không có quy chế ngoại hối tương tự như pháp luật của Bên yêu cầu.

5. Trong trường hợp tội phạm được thực hiện bên ngoài lãnh thổ của Bên yêu cầu, thì việc dẫn độ người phạm tội sẽ được tiến hành khi pháp luật của Bên được yêu cầu cũng quy định hình phạt đối với tội phạm đó nếu thực hiện bên ngoài lãnh thổ của mình trong hoàn cảnh tương tự. Trường hợp pháp luật của Bên được yêu cầu không quy định như vậy, thì Bên được yêu cầu có thể tiến hành việc dẫn độ theo ý mình.

6. Nếu yêu cầu dẫn độ liên quan đến nhiều tội và mỗi tội trong đó đều có thể bị xử phạt theo pháp luật của cả hai Bên, nhưng có một số tội không

đáp ứng các quy định nêu tại khoản 1 và khoản 2 Điều này, thì việc dẫn độ người phạm tội có thể được thực hiện với điều kiện người đó ít nhất phạm một tội là tội có thể bị dẫn độ.

Điều 3 **BẮT BUỘC TỪ CHỐI DẪN ĐỘ**

1. Việc dẫn độ sẽ không được thực hiện theo Hiệp định này, khi có một trong các trường hợp sau đây:

a) Khi Bên được yêu cầu xác định rằng tội phạm bị yêu cầu dẫn độ là tội phạm mang tính chất chính trị;

b) Khi người bị yêu cầu dẫn độ đang bị điều tra, truy tố, xét xử hoặc đã bị kết án hay được xử là vô tội trên lãnh thổ của Bên được yêu cầu về chính tội phạm mà người đó bị yêu cầu dẫn độ;

c) Khi việc truy cứu trách nhiệm hình sự hay áp dụng hình phạt đối với tội phạm được yêu cầu dẫn độ bị cản trở do quy định về thời hiệu pháp luật của Bên được yêu cầu quy định đối với tội phạm như vậy nếu tội đó cũng được thực hiện tại Bên được yêu cầu. Bên yêu cầu, theo pháp luật của nước mình có thể đưa ra các hành vi hoặc tình tiết làm ngừng việc hết thời hiệu và nếu các hành vi hoặc tình tiết đó có hiệu lực đối với Bên được yêu cầu thì Bên yêu cầu phải cung cấp văn bản các quy định pháp luật liên quan về thời hiệu đó;

d) Khi Bên được yêu cầu có căn cứ xác đáng để cho rằng yêu cầu dẫn độ được đưa ra nhằm truy cứu trách nhiệm hình sự hoặc trừng phạt người bị dẫn độ vì lý do chủng tộc, tôn giáo, quốc tịch, giới tính, chính kiến hay làm người đó bị ảnh hưởng bởi các lý do trên.

2. Quy định tại khoản 1.a Điều này sẽ không áp dụng đối với các tội sau đây:

a) Tước đoạt hoặc tước đoạt chưa thành tính mạng hoặc xâm phạm thân thể người đứng đầu nhà nước hay thành viên gia đình của người đó;

b) Tội phạm mà các Bên có nghĩa vụ thiết lập quyền truy cứu trách nhiệm hình sự hoặc dẫn độ theo một thoả thuận quốc tế đa phương mà cả hai Bên đều là thành viên.

Điều 4 **QUYỀN TỰ QUYẾT ĐỊNH TỪ CHỐI DẪN ĐỘ**

Việc dẫn độ theo Hiệp định này có thể bị từ chối khi có một trong các trường hợp sau đây:

1. Khi toàn bộ hoặc một phần tội phạm bị yêu cầu dẫn độ được cho là đã được thực hiện trong phạm vi lãnh thổ của Bên được yêu cầu theo pháp luật của Bên đó.

2. Khi người bị yêu cầu dẫn độ đã được xử vô tội hoặc bị kết án tại một nước thứ ba về cùng tội đó, nếu bị kết án, thì hình phạt đã được thi hành đầy đủ hoặc không còn hiệu lực thì hành nữa.

3. Trong các trường hợp ngoại lệ, xét mức độ nghiêm trọng của tội phạm và lợi ích của Bên yêu cầu, Bên được yêu cầu thấy rằng, việc dẫn độ sẽ không phù hợp với các nguyên tắc nhân đạo do hoàn cảnh cá nhân của người bị yêu cầu dẫn độ.

4. Khi tội mà yêu cầu dẫn độ đưa ra là một tội theo luật quân sự và không phải là tội quy định trong luật hình sự thông thường.

Điều 5

HOÃN VÀ DẪN ĐỘ TẠM THỜI

1. Khi người bị yêu cầu dẫn độ đang bị truy cứu trách nhiệm hình sự hoặc đang chấp hành hình phạt về tội phạm nhưng không phải là tội đang bị yêu cầu dẫn độ trên lãnh thổ của Bên được yêu cầu, thì Bên được yêu cầu có thể hoãn việc dẫn độ người đó cho đến khi kết thúc quá trình truy cứu trách nhiệm hình sự hay chấp hành xong toàn bộ hoặc một phần hình phạt đã tuyên. Bên được yêu cầu sẽ thông báo cho Bên yêu cầu về việc hoãn dẫn độ nói trên. Khi điều kiện hoãn dẫn độ không còn nữa thì Bên được yêu cầu phải thông báo ngay cho Bên yêu cầu và tiếp tục tiến hành việc dẫn độ nếu không có thông báo khác của Bên yêu cầu.

2. Trong trường hợp việc hoãn dẫn độ nêu tại khoản 1 Điều này làm cản trở quá trình tố tụng hình sự do hết thời hiệu hoặc gây khó khăn nghiêm trọng cho việc tiến hành truy cứu trách nhiệm hình sự, thì theo đề nghị của Bên yêu cầu, Bên được yêu cầu căn cứ vào pháp luật nước mình có thể cho dẫn độ tạm thời theo yêu cầu.

3. Người bị dẫn độ tạm thời phải được trả lại ngay sau khi quá trình tố tụng hình sự đã kết thúc hoặc hết thời hạn yêu cầu dẫn độ tạm thời mà hai Bên đã thoả thuận. Khi có yêu cầu, Bên được yêu cầu sẽ gia hạn thời hạn đã thoả thuận trên nếu có lý do chính đáng cho việc gia hạn này.

Điều 6

DẪN ĐỘ CÔNG DÂN

1. Các Bên không có nghĩa vụ phải dẫn độ công dân của mình theo Hiệp định này.

2. Nếu việc dẫn độ bị từ chối chỉ trên cơ sở quốc tịch của người bị dẫn độ, thì theo đề nghị của Bên yêu cầu, Bên được yêu cầu sẽ đưa vụ án ra cơ quan có thẩm quyền để truy tố.

3. Quốc tịch được xác định vào thời điểm thực hiện tội phạm và vì tội đó mà có yêu cầu dẫn độ.

Điều 7
THỦ TỤC DẪN ĐỘ VÀ TÀI LIỆU CẦN THIẾT

1. Yêu cầu dẫn độ phải lập bằng văn bản và được gửi thông qua đường ngoại giao.

2. Văn bản yêu cầu dẫn độ phải kèm theo:

a) Các tài liệu mô tả đặc điểm nhận dạng, và nếu có thể, giấy tờ về quốc tịch và nơi lưu trú của người bị yêu cầu dẫn độ;

b) Một văn bản nêu sự việc của vụ án;

c) Một văn bản nêu các luật quy định về các yếu tố cấu thành tội phạm và tội danh;

d) Một văn bản nêu các luật quy định về hình phạt đối với tội phạm đó;

e) Một văn bản nêu các luật liên quan đến thời hiệu truy cứu trách nhiệm hình sự hoặc thi hành hình phạt đối với tội phạm đó.

3. Khi yêu cầu dẫn độ liên quan đến người chưa bị kết án, thì phải kèm theo:

a) Bản sao lệnh bắt hoặc giam giữ của thẩm phán hay người có thẩm quyền khác của Bên ký kết yêu cầu dẫn độ;

b) Thông tin xác nhận người bị dẫn độ là người được nêu trong lệnh bắt hay giam giữ;

c) Một văn bản về hành vi cấu thành tội phạm đó đưa ra căn cứ hợp lý để cho rằng người bị dẫn độ đã thực hiện tội bị yêu cầu dẫn độ.

4. Khi yêu cầu dẫn độ liên quan đến người đã bị kết án, thì phải kèm theo:

a) Bản sao bản án kết tội do Tòa án của Bên yêu cầu dẫn độ tuyên;

b) Thông tin xác nhận người bị yêu cầu dẫn độ là người đã bị kết án;

c) Một văn bản trình bày về hành vi cấu thành tội phạm mà người đó bị kết án.

5. Tất cả các tài liệu do Bên yêu cầu gửi theo quy định của Hiệp định này phải được chứng nhận và gửi kèm theo bản dịch ra tiếng của Bên được yêu cầu hoặc ra tiếng Anh.

6. Tài liệu được chứng nhận theo quy định của Hiệp định này là tài liệu có chữ ký hoặc xác nhận của thẩm phán hoặc quan chức có thẩm quyền của Bên yêu cầu và đóng dấu chính thức của cơ quan có thẩm quyền của Bên đó.

Điều 8
THÔNG TIN BỔ SUNG

1. Nếu Bên được yêu cầu cho rằng thông tin đã cung cấp kèm theo yêu cầu dẫn độ không đầy đủ để tiến hành việc dẫn độ theo Hiệp định này, thì có thể yêu cầu cung cấp các thông tin bổ sung trong thời hạn do Bên được yêu cầu ấn định.

2. Nếu người bị yêu cầu dẫn độ đang bị bắt giữ và các thông tin bổ sung đã cung cấp theo Hiệp định này không đầy đủ hoặc không nhận được trong thời hạn ấn định, thì người bị bắt giữ có thể được trả tự do. Việc trả tự do cho người bị yêu cầu dẫn độ nói trên không cản trở Bên yêu cầu đưa ra yêu cầu mới về dẫn độ người đó.

3. Trong trường hợp người đó được phóng thích khỏi nơi giam giữ theo khoản 2 Điều này thì Bên được yêu cầu sẽ thông báo cho Bên yêu cầu ngay khi có thể được.

Điều 9 BẮT KHẨN CẤP

1. Trong trường hợp khẩn cấp, một Bên có thể yêu cầu bắt khẩn cấp người để dẫn độ trước khi có yêu cầu dẫn độ. Yêu cầu bắt khẩn cấp có thể được các Bên gửi qua đường ngoại giao hoặc trực tiếp giữa Bộ Tư pháp Đại Hàn Dân Quốc và Viện kiểm sát nhân dân tối cao Cộng hoà xã hội chủ nghĩa Việt Nam.

2. Yêu cầu bắt khẩn cấp phải được lập bằng văn bản và gồm các nội dung sau đây:

- a) Mô tả về người bị bắt để dẫn độ, kể cả các thông tin về quốc tịch của người đó;
- b) Nơi người bị bắt để dẫn độ đang có mặt, nếu biết được;
- c) Bản tóm tắt sự việc của vụ án, và nếu có thể, cả thời gian và địa điểm thực hiện tội phạm;
- d) Mô tả các luật bị vi phạm;
- e) Thông báo về lệnh bắt hay lệnh tạm giữ, hoặc bản án đối với người đó;
- f) Khẳng định rõ sẽ gửi văn bản yêu cầu dẫn độ đối với người bị bắt để dẫn độ.

3. Sau khi nhận được yêu cầu bắt khẩn cấp, Bên được yêu cầu sẽ tiến hành các bước cần thiết để bảo đảm việc bắt giữ người bị yêu cầu và thông báo ngay kết quả cho Bên yêu cầu.

4. Người bị bắt giữ sẽ được trả tự do nếu Bên yêu cầu không đưa ra yêu cầu dẫn độ kèm theo các tài liệu nêu tại Điều 7 trong thời hạn bốn mươi lăm (45) ngày kể từ ngày bắt giữ với điều kiện là việc trả tự do này không cản trở quá trình tố tụng nếu sau đó lại nhận được yêu cầu dẫn độ.

Điều 10

DẪN ĐỘ ĐƠN GIẢN

Trong trường hợp người bị yêu cầu dẫn độ thông báo cho Tòa án hay cơ quan có thẩm quyền của Bên được yêu cầu là người đó chấp nhận việc dẫn độ thì Bên được yêu cầu sẽ áp dụng các biện pháp cần thiết để tiến hành việc dẫn độ trong phạm vi pháp luật của Bên đó cho phép.

Điều 11

NHIỀU YÊU CẦU DẪN ĐỘ ĐỐI VỚI MỘT NGƯỜI

1. Trong trường hợp nhận được yêu cầu dẫn độ từ hai hay nhiều quốc gia đối với cùng một người về cùng một tội phạm hay nhiều tội phạm khác nhau, thì Bên được yêu cầu sẽ quyết định dẫn độ người đó cho một trong các quốc gia nói trên và thông báo quyết định của mình cho các quốc gia đó.

2. Khi quyết định dẫn độ một người cho một quốc gia nào đó, thì Bên được yêu cầu phải xem xét tất cả các yếu tố liên quan, kể cả nhưng không giới hạn đối với các yếu tố sau:

- a) Quốc tịch và nơi thường trú của người bị yêu cầu dẫn độ;
- b) Các yêu cầu có được lập theo đúng quy định của Hiệp định Dẫn độ hay không;
- c) Thời gian và địa điểm thực hiện tội phạm;
- d) Lợi ích riêng của các quốc gia yêu cầu;
- e) Mức độ nghiêm trọng của tội phạm;
- f) Quốc tịch của người bị hại;
- g) Khả năng dẫn độ tiếp theo giữa các quốc gia yêu cầu;
- h) Ngày đưa ra yêu cầu dẫn độ.

Điều 12

CHUYỂN GIAO NGƯỜI BỊ DẪN ĐỘ

1. Ngay sau khi có quyết định về yêu cầu dẫn độ, Bên được yêu cầu thông báo quyết định đó cho Bên yêu cầu qua đường ngoại giao. Nếu từ chối dẫn độ thì phải cho biết lý do và nói rõ từ chối toàn bộ hay một phần yêu cầu dẫn độ.

2. Bên được yêu cầu sẽ chuyển giao người bị dẫn độ cho cơ quan có thẩm quyền của Bên yêu cầu tại một địa điểm trên lãnh thổ của Bên được yêu cầu mà hai Bên chấp thuận.

3. Bên yêu cầu sẽ đưa người bị dẫn độ ra khỏi lãnh thổ của Bên được yêu cầu trong một thời hạn hợp lý do Bên được yêu cầu ấn định, nếu hết thời hạn trên mà người đó chưa được chuyển đi, thì Bên được yêu cầu có thể trả tự do cho người đó và có thể từ chối dẫn độ đối với tội phạm tương tự.

4. Nếu có tình huống phát sinh vượt quá khả năng kiểm soát của một Bên, cản trở Bên đó chuyển giao hay tiếp nhận người bị dẫn độ, thì phải

thông báo cho Bên kia biết. Trong trường hợp đó, sẽ không áp dụng các quy định nêu tại khoản 3 Điều này. Hai Bên sẽ cùng nhau thoả thuận để đưa ra thời hạn chuyển giao hoặc tiếp nhận người bị dẫn độ phù hợp với Điều này.

Điều 13 **DẪN ĐỘ LẠI**

Nếu người bị dẫn độ trốn tránh việc truy cứu trách nhiệm hình sự và quay trở lại lãnh thổ của Bên được yêu cầu thì Bên yêu cầu có thể đưa ra yêu cầu dẫn độ lại người đó. Trong trường hợp này cần phải gửi kèm theo các tài liệu nêu tại Điều 7.

Điều 14 **CHUYỂN GIAO TÀI SẢN**

Phù hợp với phạm vi và các điều kiện mà hai Bên thoả thuận và trên cơ sở tôn trọng quyền lợi của Bên thứ ba, tất cả các tài sản do phạm tội mà có hoặc cần để làm vật chứng được tìm thấy trên lãnh thổ của Bên được yêu cầu, có thể sẽ được chuyển giao theo đề nghị của Bên yêu cầu nếu việc dẫn độ được phép thực hiện.

Điều 15 **QUY TẮC ĐẶC BIỆT**

1. Người bị dẫn độ theo Hiệp định này có thể không bị giam giữ, xét xử hay xử phạt trên lãnh thổ của Bên yêu cầu, trừ trường hợp đối với:

a) Tội mà theo đó việc dẫn độ đã được thực hiện hoặc tội tuy có tên gọi khác nhưng cùng dựa trên các sự việc mà theo đó việc dẫn độ đã được phép tiến hành với điều kiện tội đó là tội có thể bị dẫn độ hoặc một tội nhẹ hơn;

b) Tội phạm được thực hiện sau khi đã dẫn độ người đó;

c) Tội mà cơ quan có thẩm quyền của Bên được yêu cầu đồng ý với việc giam giữ, xét xử hay xử phạt người đó;

Theo quy định của điểm này:

i. Bên được yêu cầu có thể yêu cầu cung cấp các tài liệu nêu tại Điều 7;

ii. Lời khai có giá trị pháp lý của người bị dẫn độ về tội đó sẽ được gửi cho Bên được yêu cầu, nếu có;

iii. Trong thời gian yêu cầu đang được xử lý, người bị dẫn độ có thể bị Bên yêu cầu giam giữ theo thời hạn mà Bên được yêu cầu cho phép

2. Người bị dẫn độ theo Hiệp định này không thể bị dẫn độ cho quốc gia thứ ba về tội đã thực hiện trước khi người đó bị dẫn độ trừ trường hợp Bên được yêu cầu đồng ý.

3. Khoản 1 và khoản 2 của Điều này không cản trở việc giam giữ, xét xử hay xử phạt người bị dẫn độ hoặc dẫn độ người đó đến nước thứ ba nếu:

a) Người đó rời khỏi lãnh thổ của Bên yêu cầu sau khi dẫn độ và tự nguyện quay trở lại lãnh thổ đó;

b) Người đó không rời khỏi lãnh thổ của Bên yêu cầu trong thời hạn bốn mươi lăm (45) ngày kể từ ngày người đó được tự do rời đi.

Điều 16

THÔNG BÁO KẾT QUẢ

Bên yêu cầu thông báo kịp thời cho Bên được yêu cầu các thông tin liên quan đến việc truy cứu trách nhiệm hình sự hoặc thi hành án đối với người bị dẫn độ hoặc việc tái dẫn độ người đó cho nước thứ ba.

Điều 17

QUÁ CẢNH

1. Trong phạm vi được pháp luật của mình cho phép, việc chuyển giao người bị dẫn độ cho một trong các Bên do nước thứ ba tiến hành có quá cảnh qua lãnh thổ của Bên kia sẽ được phép thực hiện khi có văn bản yêu cầu gửi qua đường ngoại giao hoặc gửi trực tiếp giữa Bộ Tư pháp Đại Hàn Dân Quốc và Viện kiểm sát nhân dân tối cao Cộng hoà xã hội chủ nghĩa Việt Nam.

2. Trong trường hợp chuyển giao bằng đường hàng không và không hạ cánh trên lãnh thổ của Bên quá cảnh, thì không yêu cầu phải xin phép quá cảnh. Nếu tiến hành việc hạ cánh không dự định trước trên lãnh thổ của Bên quá cảnh, thì Bên đó có thể yêu cầu Bên kia gửi yêu cầu xin quá cảnh theo quy định tại khoản 1 Điều này.

Điều 18

CHI PHÍ

1. Bên được yêu cầu sẽ chịu mọi chi phí về các thủ tục trong phạm vi thẩm quyền của mình phát sinh từ yêu cầu dẫn độ.

2. Bên được yêu cầu sẽ chịu các chi phí phát sinh trên lãnh thổ của mình liên quan đến việc bắt và giam giữ người bị dẫn độ, hoặc liên quan đến việc thu giữ và giao nộp tài sản.

3. Bên yêu cầu sẽ chịu các chi phí phát sinh trong việc chuyển người bị dẫn độ từ lãnh thổ của Bên được yêu cầu và chi phí quá cảnh.

Điều 19
TRAO ĐỔI

1. Theo yêu cầu của bất kỳ Bên nào, các Bên sẽ trao đổi với nhau những vấn đề liên quan đến việc giải thích và áp dụng Hiệp định này.

2. Bộ Tư pháp Đại Hàn Dân Quốc và Viện kiểm sát nhân dân tối cao Cộng hoà xã hội chủ nghĩa Việt Nam có thể cùng nhau trao đổi trực tiếp về quá trình giải quyết các vụ việc cụ thể và duy trì, thúc đẩy các thủ tục để thực hiện Hiệp định này.

Điều 20
HIỆU LỰC VÀ CHẤM DỨT HIỆP ĐỊNH

1. Hiệp định này phải được phê chuẩn và bắt đầu có hiệu lực vào thời điểm trao đổi các văn kiện phê chuẩn.

2. Hiệp định này áp dụng đối với các tội phạm được thực hiện trước hoặc sau ngày có Hiệp định này có hiệu lực.

3. Mỗi Bên có thể chấm dứt Hiệp định này bằng việc gửi thông báo bằng văn bản cho nhau vào bất kỳ thời điểm nào. Trong trường hợp đó, Hiệp định sẽ hết hiệu lực sau sáu (6) tháng kể từ ngày gửi thông báo đó.

Để làm bằng, những người ký tên dưới đây, được Nhà nước của mình ủy quyền đầy đủ, đã ký Hiệp định này.

Hiệp định này được làm thành hai bản tại Seoul ngày 15 tháng 9 năm 2003 bằng tiếng Hàn Quốc, tiếng Việt và tiếng Anh, các văn bản có giá trị như nhau. Trong trường hợp nảy sinh bất đồng trong việc giải thích Hiệp định này, văn bản tiếng Anh sẽ được dùng làm cơ sở.

THAY MẶT
ĐẠI HÀN DÂN QUỐC

THAY MẶT
CỘNG HOÀ XÃ HỘI CHỦ NGHĨA
VIỆT NAM

